

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Dit COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is f.5,00; voor de buitensteden f.6,00; franco door het gehele Rijk. *Brussel, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.*

DONDERDAG. 3 JUNIJ.

Advertentien van Zes regels en daar beneden worden tegen f.1,00 geplaatst; meer dan Zes regels tegen 15 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 55 cents zegelrecht betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 Junij.

Bij de aanstaande verkiezingen is het van groot gewicht, dat men niet vergeten zal de Armenwet verzekeren. Wij bidden onze vrienden ten dringendste, dat zij zich daaraan laten gelegen liggen. De quèstie der armen is van groot gewicht. De vrije liefdadigheid van den partikulier zoowel als van de Kerk staat daarbij op het spel, om te vergaan in het despotismus der wet, waarbij de dierbaarste en heiligste regten geschonden, de waarachtige belangen van de behoeftigen miskend, het heil van Kerk en Staat rockeloos in de waagschaal gesteld wordt, en administratieve Staatszorg de plaats zal innemen van de christelijke liefde. Daartegen te waken is pligt; en die pligt is nooit gemakkelijker en met meeransen van welslagen te vervullen, dan bij gelegenheid der verkiezingen.

Om tweeërlei reden is in den laatsten tijd de aandacht meer bijzonderlijk op Engeland gevestigd geweest. Om de hondsing namelijk, door het tory-ministerie aangenomen tegenover de voorstanders van het stelsel van de grondbeginselen, en om de quèstie der armen, van de welke waarde aan deze beide gebeurtenissen moet gehecht worden.

Dikwijls is het gezegd geworden, en elke dag maakt het al duidelijker en duidelijker, dat het oogenblik voor Engeland met rassche schreden nadert, dat het op zijnen bodem de democratische volkssouvereiniteit zal zien oprijzen. De revolutie van 1688, toen het aan Koning Jakobus II en diens zoon de kroon ontnamen, en die op een ander hoofd heeft overgedragen; toen het de eerste wet der erfelijke monarchien met voeten heeft getreden. De tegenwoordige dynastie heerscht toch slechts krachtens de volkskeuze, niet krachtens een historisch, een erfelijk regt. Nu is het wel waar, dat de erfelijke stam uitgestorven is, zoodat geene pretendenten van dezen kant aanspraak kunnen maken op den troon; nu is het daarebuiten ook waar, dat, door het langdurig bezit, de usurpatie van Willem III als gelegitimeerd moet beschouwd worden (1), — dit alles neemt echter niet weg, dat, tegenover het Engelsche volk, de thans regerende dynastie de kroon oorspronkelijk slechts aan de volkskeuze, niet aan een erfelijk regt verschuldigd is; terwijl door het straks gezegde evenmin iets veranderd wordt aan het grondbeginsel, waarop, sinds 1688, de Engelsche Staat berust — aan het grondbeginsel namelijk, dat het volk gerechtigd is tot het verdrijven van zijnen Koning en diens wettige erfgenamen, om de van hunne hoofden afgerukte koningskroon op het hoofd van een man zijner keuze, van een man als bijv. prins Willem van Oranje, te plaatsen.

Van dat soevereiniteitsregt heeft evenwel het Engelsche volk, sinds 1688, geen gebruik gemaakt, en dit is op allerlei aannemelijke wijze te verklaren. Wanneer er sprake is van het in Engeland door revolutionair geweld gevestigd regeringstelsel, dan vergeet men daarbij niet, dat, als pleegt te geschieden, de revolutie geene vruchten heeft opgeleverd voor het eigenlijke volk, maar wel te overvloeder voor de toch reeds zoo aanzienlijke en magtige Engelsche aristokratie — voor die oude aristokratische families, door den naam van tory's aangeduid, die zich al spoedig aan de jeugdige dynastie aansloten, zoowel als voor de jongere aristokratische families, door den naam van whig's onderscheiden, die uit de revolutie waren ontsproten en aan haar al haar aanzien en haren rijkdom en hare magt te danken hadden. Deze families nu hadden de gezamenlijke volksmagt in handen, en het zou al heel weinig in haar belang zijn

geweest, de erfopvolging, het erfelijk regt van de regerende dynastie, niet te eerbiedigen. Zoo ontleende echter de regerende dynastie hare voornaamste kracht en de voornaamste waarborgen van duurzaamheid niet aan haar eigen regt, maar aan de Engelsche aristokratie.

Inmiddels, hoezeer heeft die aristokratie niet achtervolgens in kracht verloren! hoezeer verliest zij niet nog dagelijks in kracht en in welke mate gaat niet dagelijks de magt op het eigenlijk democratische bestanddeel van den Staat over! Welnu, in gelijke mate als dit laatste plaats heeft, met gelijken spoed nadert het oogenblik, dat, naar aanleiding van het een of ander konflikt tusschen de kroon en de al meer en meer overwigt wordende democratie, de laatste zich wel eens het eenmaal door haar geoefend soevereiniteitsregt zou kunnen herinneren, waaraan het regerend stamhuis zijne verheffing verschuldigd is. Wij weten wel dat deze eventualiteit nog niet zoo onmiddellijk voor de hand ligt; maar wij weten ook, dat alle oorzaken hare gevolgen hebben; dat de fondamente, waarop de magt der aristokratie steunde, ondermijnd zijn en dat te gelijker tijd het democratisch element op zorgwekkende wijze inmagt en invloed toeneemt. Leert overigens de geschiedenis niet, dat voor elk onregt moet gebaat worden, — dat daarvoor moet gebaat worden, zoo niet door de schuldige, dan toch eenmaal door zijne kinderen en de kinderen van zijne kinderen, en dat wel met zulke straffen als geëvenredigd zijn aan het onregt door hem gepleegd?

En wil men nu weten tot welke hoogte de overmagt der democratie in Engeland reeds geklommen is? Dan sla men acht hierop — en met de jongste verandering van ministerie te dit ten duidelijkste aan 't licht gekomen — dat de politieke partijen hare eigenaardige beginselen hebben opgegeven, en dus in eigenlijken zin als partijen hebben opgehouden te bestaan. Tot aan de laatste parlementsvereeniging waren de tory's altijd blijven beweren, dat zij de vertegenwoordigers en de geboren verdedigers waren van het historisch regt; van het oogenblik echter af, dat, ten gevolge van de groote uitbreiding van het kiesregt, het zwaartepunt in het parlement van de aristokratie naar de eigenlijk vertegenwoordigers van het volk overhelde, — van dat oogenblik werd er niet meer gestreden tusschen tory's en whig's over beginselen van historisch regt en zachte ontwikkeling, maar was bij de eenen en bij de anderen het doel van den strijd eene meerderheid van stemmen voor zich te winnen, ten einde, met behulp van die meerderheid, het ministerie op zijn mededinger te kunnen veroveren. Van toen af waren derhalve ook de tory's slechts de onderdanige dienaars der volkssouvereiniteit. Het voorbeeld van Robert Peel in zake van handelswetgeving heeft liet bewezen; de woorden, dezer dagen door het hoofd van het tegenwoordige tory-ministerie gesproken, bevestigen het op nieuw, dat ook de tory's niet langer vasthouden aan beginselen, die zij niet kunnen verzaaken en met welker zegepraal of nederlaag zij staan of vallen, maar dat zelfs hunne beginselen zwichten voor den volkswil.

Zoo duidelijk als door lord Derby is geschied, was dit nog nimmer aan den dag gebracht geworden. Wat, indien wij ons niet bedriegen, geen Engelsch staatsman ooit gezegd had, dat is uit zijnen mond vernomen geworden, dat namelijk een minister geene eigene grondbeginselen mag hebben, maar zich de grondbeginselen waarnaar hij zich te gedragen heeft, door het volk, door de kiezers, door hunne vertegenwoordigers moet laten voorschrijven. Hij behoeft derhalve geen eigen programma van beginselen bloot te leggen. Hij behoeft geene eigene overtuiging te hebben. Alles is hem even aannemelijk en goed — mits het slechts met den volkswil overeenkomt. Zoo men er aan mogt twijfelen, of een tory-minister wel zoo laag is kunnen afdalen, dan leze en overwege men zijne eigene woorden:

„Ik voor mij, zeide hij, ben protektionist; wanneer echter het volk zijne voorkeur geeft aan het stelsel van vrijen handel, dan blijf ik ook aan als minister van den vrijen handel. Voor mij zelve mag ik ook tegenover het volk mijne zienswijze behouden, — mijne han telwijze echter regel ik gaarne naar den volkswensch. Ik geef gaarne mijne zienswijze op — schrijf het volk mij maar een programma van beginselen voor.”

Heeft ooit een ministerie staatscher taal gesproken? En zoo evenwel sprak het hoofd van een tory-ministerie! Lijdsprekender bewijs kan hij niet leveren van de verzonkenheid zijner partij en van het overwigt door de democratie gewonnen.

In welk verband deze verzonkenheid der tory's, of liever der Engelsche aristokratie in 't algemeen, staat met de handtastelijke verschijnselen van onthinding, die zich in de Anglikaansche kerk gelijktijdig openbaren, laten wij voor heden in 't midden, om nog met een enkel woord van de Maynooth-quèstie te gewagen.

Onze lezers kennen haar; wij meenen althans het onze gedaan te hebben, om haar te doen kennen. Ook zij bevestigt het uitmuntend woord van den Katholik: „De voortgang der Kerk van Christus is niet meer te beletten. Hij is eenmaal begonnen en wat men pogen of goed of kwaad — dus is de stroom, dus gaan de golven des tijds van Gods adem gedreven — het wendt zich alles tot haar voordeel om (Bl. XXI, blz. 31).” Lord Spooner heeft de Katholijken in ongelegenheid zoeken te brengen; hij heeft hun eene zegepraal en zijner eigene partij eene beschamende nederlaag voorspeld. Hoe? Toen het ministerie, uit rees voor Ierland, aan zijnen wensch niet durfde toegeven van de in trekking der Maynooth-subsidie voor te stellen, droomde hij, dat hij door het uitlokken van eene enquête betreffende hetgeen in het Maynooth-Seminarie onderwezen wordt, den Katholijken de grootste schrik op 't lijf zou jagen. Hij bedroog zich. In plaats van eene enquête te vreezen, moedigen de Katholijken er het parlement toe aan er onoverwijd eene in het werk te stellen, overtuigd als zij zijn, dat die geen ander gevolg kan hebben dan de schitterendste regtvaardiging van het Katholijk onderwijs, te Maynooth gegeven. De bezaadigde Anglikenen beginnen nu zelve dat te vreezen; en wel verre dan nu ook van op eene enquête te blijven aandringen, schijnen zij zich te beijeren met stillen trom het voorstel van den heer Spooner, ten grave te brengen. De Katholijken mogen zich bilijterwijze verheugen in dien triomf; de Anglikenen daarentegen ontwaren, dat door elke aanranding van de regten der Katholijken deze laatste versterkt worden en zij zelve terrein verliezen. Dat was het geval na de titel-bill; dat nu is weer het geval bij het voorstel van Lord Spooner. „Het wendt zich al tot het voordeel van der kerk van Christus.”

Of men bij de anti-revolutionnaire partij geronderstelt, dat wij niet meer kunnen lezen: wij weten 't niet. Zeker is het, dat men daar handelt en schrijft, als waren wij doof en blind. Den eenen dag geeft men een programma van beginselen, dat tamelijk bevredigend is; den anderen dag wordt laide toegelicht wat het vorige programma letterlijk verzaakt. Grateren zeide men: „Geene heerschappij eener gezindheid.” Maar komt het op kiezen aan dan heet het: Kiest, Hervormden, mannen doordrongen van deze beginselen en bereid in de mogendheid des Heeren daarvoor te strijden.” En die beginselen zijn onder anderen, „dat vorst en volk alleen waarachtig heil kan vinden in het naleven van het heilig bijbelwoord, als eenige kenbron van die eeuwige waarheden, die uit God zijn;” dat is dat men Protestant moet zijn, om aanspraak te kunnen maken op het lidmaatschap der twee Kamers, der Provinciale Staten, en der Gemeenteraden. En nadat men alzo openlijk het voornaam doel van het geheime genootschap Phylaptèria tot reglement heeft gemaakt en toegelicht; wat zegt men ten antwoord op onze aanklagt? verwerpt men onze beschuldiging, verre van zich? o niet het minste. Men ontwijkt een antwoord en zegt: dat er geen gelegenheid meer is om te antwoorden. Waarom niet? om de opgewondenheid dezer dagen en bij de onbillijkheid onzer tegenpartij geeft men voor. Opgewondenheid — waar is die te bespeuren? Onder de Orthodoxen, dat is mogelijk, want men maakt daar zonderlinge sprongen. En de onbillijkheid — waartoe hebben wij die getoond? Daarop, dat wij opmerkzaam zijn op hetgeen men in de anti-revolutionnaire partij tegen ons smeedt? Verder tracht men ons te overtuigen van de verzonkenheid der partij en van het overwigt door de democratie gewonnen.

(1) „Tout le monde sait qu'il y a des révolutions heureuses et des usurpations très-criminelles dans leur principe. auxquelles cependant il plait à la Providence d'apposer le sceau de la légitimité par une longue possession. Qui peut douter que Guillaume d'Orange ne fût un très-coupable usurpateur? Et qui peut douter encore que George III ne soit un très-légitime Souverain?” De Malaise, Lettres I. 9.

— De jongste herigten uit Eriburg zijn zeer bevredigend, en de zaak schijnt beter te zullen afloopen dan men had durven hopen. Door de tusschenkomst van de bondskommissarissen zijn de op last der regering gearresteerde personen weder in vrijheid gesteld, gelijk

reeds is berigt, en is te sprake van het bijeenroepen van den Grooten Raad, die in de konstitutie van het kanton die veranderingen zou brengen, welke door de meerderheid der bevolking worden verlangd.

— De jongste berigten uit Egypte van 20 Mei melden niets belangrijks. Men was elk oogenblik van Konstantinopel wachtende de firman tot bevestiging van de schikking tusschen den Onderkoning en Fuad-Effendi, aangaande den Tanzimat, welke schikking tot genoegen der strijdvoerende partijen schijnt tot stand gekomen te zijn. Men sprak zelfs van het aanstaand vertrek van Fuad-Effendi.

Wat de zending van Esthem-Pacha naar Konstantinopel betreft, daaromtrent was niets uitgelekt. Men vermoedde, dat hij de Porte gunstig moest doen stemmen ten aanzien van den Onderkoning, wegens diens onderwerping aan den Tanzimat.

Overigens heerschte rust in Egypte en het is te hopen, dat deze niet zal gestoord worden door de gebeurtenissen, welke onlangs in Syrie hebben plaats gehad. Volgens de jongste berigten toch waren onlusten uitgebroken in Opper-Syrie en had de gouverneur-generaal die provincie troepen bezocht, mochten zenden, om die te dempen. Zonder hiervoor grond te hebben, beweerde men, dat de Onderkoning van Egypte hierin de hand gehad had, hetgeen echter geenszins waarschijnlijk is.

— Uit Konstantinopel meldt men, dat binnen 4 jaren de Turksche hoofdstad door een spoorweg tot aan de Hongaarsche grenzen met het Europeesche spoorweg-net in verband gebracht zal zijn. Deze onderneming geschiedt door Engelschen. Reeds op het einde van Maart was een Engelsche ingenieur met eenige deskundigen te Konstantinopel aangekomen, om een plan te ontwerpen. Bij het punt van overgang over het Balkan-gebergte zal eene zijtak naar de Donau-vorstendommen voeren, ten einde van daar eene verbinding met Rusland tot stand te brengen. De Turksche regering biedt der maatschappij de behulpzame hand, en men gelooft dat het terrein kosteloos zal geschonken worden.

— Een der meest werkzame en vindingrijke bouw-ingenieurs van Engeland, de heer Brunel, wil een ijzeren weg aanleggen in een ontzaglijke pijp, welke hij 30 voet onder de oppervlakte van het water van het kanaal wil laten hangen aan drijf-tennen, welke uithoofde van hunne grootte, geheele monumenten in zee zouden worden.

MADRID, 25 Mei. Men denkt stellig dat de regering of het begin van Juli zal ontbinden, ten einde eene nieuwe Kamer bijeenroepen, met de noodige volmagt bekleed om des noods de staatkundige wetten te wijzigen.

ENGELAND.

LONDEN, 31 Mei. In het Huis der Gemeenten zullen den 4 Juni de beraadslagingen worden hervat over Spoorner's voorstel tot het houden eener enquête om trent het opvoedingstelsel van het katholiek seminarie te Maynooth. Den 7 dezer zal het Huis de laatste hand leggen aan de militie-bill. Tot den 21 Mei waren bij het Parlement 1194 petitiën met 119,344 onderteekeningen ingekomen tegen, en slechts één met 15 onderteekeningen voor die bill.

— De Morning Post zegt met zekerheid te kunnen melden dat er tusschen de gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland een verdrag is gesloten, tot wederzijdsche uitlevering van misdadigers. Dat verdrag moet ruimschoots voorzien in de leemten, waardoor dat van 1843, ten opzichte van Engeland, bijna krachteloos was, en welks uitvoering hier te lande bijna onmogelijk was geworden. Het Fransche gouvernement heeft reeds ten voorschijn gesteld, dat het bereid is te worden, om nieuwe onderhandelingen aan te knopen en te bewerken dat, door een nauwkeurig onderzoek der Fransche en Engelsche wetten, eene schikking ten deze gemakkelijker zoude worden gemaakt. Daaruit is voortgevloden een verdrag, dat, indien het blijkt nuttig in zijne werking te zijn, onverwijd door Pruissen, Sardinië en Nederland zal aangenomen worden, welke staten zich aldan bereid zullen teonen om, zoo spoedig mogelijk, met Engeland een verdrag te sluiten, tot wederzijdsche uitlevering van misdadigers.

— Een der Londensche ambesturen heeft besloten £ 1000 op te nemen, ten einde een gedeelte zijner verpleegden naar Australië te zenden.

Er zijn thans, volgens de Times, in Engeland en Wales niet minder dan honderd dertig duizend werkbare armen in de werkhuizen, wier onderhoud, naar £ 8 per hoofd, jaarlijks £ 1,040,000 kost, voor hoogstens het drievoud dier som zou men hen naar Australië zenden kunnen, waar zij voor zich zelven, voor de kolonie, voor het moederland, met vrucht zouden kunnen arbeiden.

— Zondag nacht omstreeks 1 ure werd alhier op

nieuw een prachtig natuurverschijnsel aan den zuid-oostelijken hemel waargenomen. Het was een vuurroode kolom van ongeveer vijf voeten, die van den hemel op de aarde nederdaalde. Het verschijnsel duurde ruim een uur en verbleekte langzamerhand, tot dat de lucht weder geheel donker werd als te voren, want maan noch sterren waren zichtbaar door de digte grijze wolken, die gedurende Donderdag, Vrijdag en Zaterdag uit het noorden en noord-oosten aandreven, vergezeld van kou en regen, zoodat men reeds ver in het najaar dacht te zijn.

— Een Parijsch blad verhaalt, op het berigt van een zijner berigtgevers te New-York, dat de expeditie tegen Cuba stellig in het eind der maand Mei of in het begin van Juni zal vertrekken, tenzij de regering der Vereenigde Staten zich daar tegen verzette, waarop echter niemand hoop heeft. De eerste afdeeling zal bestaan uit vijf tot zes honderd man; zoodra deze ont-scheept zijn, zullen zij gevolgd worden door andere beuden, welke op onderscheiden punten des eilands zullen landen, en te zamen eene magt van twee duizend man zullen uitmaken. Zij zullen vertrekken van New-Orleans, van Mobile en van Savannah. Het plan der onderneming is reeds geheel vastgesteld.

»Ik hoop, voegt de berigtgever er bij, dat deze nieuwe onderneming hetzelfde lot als de vorige zal hebben, doch het is te bejammeren dat de dappere en bekwaame generaal Coucha niet meer aan het hoofd der regering op Cuba staat.»

DUITSCHLAND.

KEULEN, 1 Jun. Te Elberfeld heeft de gemeenteraad na langdurige debatten besloten, zegt de *Weser Zeitung*, ten behoeve der stad, op de inkomstenbelasting 333/3 opcenten te heffen.

— Gisteren werden aan de wandelaars, die de stads-poorten uitstroonden, door kleine jongens protestant-sche traktaatjes rondgedeelde. Velen namen die ergerlijke vooden naar de danszalen mede.

— Men schrijft uit Munchen dat Prins Luitpold van Beieren den 28 Mei namens den Koning den Landdag heeft gesloten.

— Naar men zegt, zal de Koning van Beieren in den loop van dezen zomer de Oostenrijksche hoofdstad met een bezoek vereeren. Er zijn reeds eenige zeer sierlijke Beijersche hofwaggonen per Oberger spoorweg aangekomen, waarmede men een welgelukte proef heeft genomen of zij op de Oostenrijksche rails bruikbaar waren.

— De Beijersche regering toont zich niet geneigd, het aanleggen van een spoorweg tusschen Munchen en Salzburg aan eene bijzondere maatschappij af te staan, maar wenscht dit veel eer voor rekening van den Staat te ondernemen.

— Naar men verneemt, heeft de regering van Hessen-Darmstadt eindelijk hare toestemming gegeven tot de voortzetting der Beijersche telegrafische linie over Darmstadt en Worms naar Ludwigshafen, in de Paltz. Van de zijde der Beijersche regering was reeds het noodige voorbereid ter bewerkstelling der verdere telegrafische verlenging van laatstgenoemde stad naar Spiers, Germen-sten en Landen.

— Dr. J. B. Weisz, een loyaal en algemeen geacht man en redakteur van de *Freiburger Zeitung*, is als zoodanig door den minister afgezet, omdat hij een zeer gematigd, doch aldoend artikel ter verdediging van den Aartsbisschop had opgenomen.

— De Mein-Wezer spoorweg is thans geheel voltooid, daardoor komt Frankfurt in eene onafgebroken spoorweg-verbinding met Berlijn, Stettin, Posen, Warschau, Krakau, Weenen, Pest, Triest, enz.

— De groote raad van Bern heeft den 29 Mei zijne zitting gesloten.

— De regering van Freiburg heeft den grooten raad bijeengeroepen. Daar in een officieel berigt de deelnemers aan de volksvergadering te Posieux slechts op 8000 be-groot waren, heeft de oppositie eene zoo nauwkeurig mogelijke telling laten doen, waaruit is gebleken, dat aan deze vergadering 10,480 personen hebben deelgenomen.

— Uit Freiburg heeft men zich naar Karlsruhe ge-wend om te vernemen of katholieke ambtenaren uit Freiburg de door den Aartsbisschop op 2 Juni vastge-stelde godsdienstoefening officieel mochten bijwonen? Het antwoord des ministers was: Neen!

BERLIJN, 31 Mei. Ons regeringsblad maakt thans de wet bekend, waarbij de staatsbegroting voor 1852 wordt vastgesteld. Daarbij zijn de inkomsten op 97,001,021 Th. en de uitgaven op 99,434,734 Th. (te weten 96,151,982 voor blijvende en 3,282,752 voor buitengewone behoeften) begroot. Onder de posten van uit-gave komt het ministerie van oorlog, (de marine daar-onder begrepen) voor met 27,298,375 Th. voor ge-wane en 1,063,940 voor buitengewone uitgaven.

— Op last der Pruisische regering zal onverwijd eene telegrafische linie tusschen Deutz en Eibrenbreit-stein aangelegd worden. Deze linie zal van daar, on-der den Rijn door, tot in het residentie-slot voortgeze-

worden, en aldus eene regtstreeksche verbinding met Berlijn vormen.

WEENEN, 29 Mei. Men schrijft uit Milaan dat de beide Russische grootvorsten Michael en Nikolaas aldaar in de uniform van Oostenrijksch veldoverste een groote militaire Mis in de open lucht hebben bijgewoond.

— Z. K. K. Apost. Maj. is gisteren avond van hier naar Praag vertrokken om de onthulling van het ge-denkteken voor de in 1848 en 1849 gevallen Boheem-sche krijgslieden bij te wonen.

— Men wil dat de heer Berryer den 25sten te Froschdorff eene bijeenkomst van verscheidene uren met den graaf de Chambord heeft gehad, waarbij vele aan-zienlijke legitimisten tegenwoordig waren.

— De *W. Zeitung* weersprekt het gerucht, dat de min. van Finantien voornemens was, de bij besluit van 1 Sept. 1851 gestaakte konvertoring der vervallen renten en leeningsobligatiën in 5 pCts. weder ten uitvoer te brengen.

— De roofinvallen der Montenegrijnen in de Herzo-gewina duren nog onophoudelijk voort. Aan de christen-bewoners van 4 grensdorpen zijn de wapens gelaten, onder voorwaarde dat zij gezamenlijk met de Turken de invallen op de grenzen zouden afslaan.

— De Oostenrijksche regering is tot de overtuiging gekomen, dat de onderaardsche leiding der elektrische telegrafen aan te vele belemmeringen onderhevig is, en heeft derhalve besloten, dat in het Lombardisch-Vene-tiaansch Koninkrijk de telegrafische draad boven den grond zal aangelegd worden.

— Men schrijft uit Triëst dat het kontrakt, tusschen de stoomboot-kompagnie van den Oostenrijkschen Lloyd en de Fransche *Messagerie Nationale*, welke laatste het uitsluitend privilege der Fransche postdienst in den Levant heeft, thans definitief tot stand gekomen, en de akte den 19 Mei te Parijs geteekend is.

ITALIE.

Den 18 Mei heeft, volgens een berigt uit Rome, Z. Em. de Kardinaal Fornari zich naar de kerk der PP. Kapucijnen begeven, alwaar hij op eene plechtige wijze is geïnstalleerd als Protector der orde, welke be-trekking hem onlangs door Z. H. is toevertrouwd. Z. Em. werd ontvangen door den Zeer Eerw. Pater Venanzio van Turijn, Pater gener. der orde en alle religieusen.

De Engelsche gezant te Florence, de heer Lytton Bulwer, heeft den 23sten dezer zijne geloofsbriefven aan den groothertog van Toskanen overhandigd, het-geen tot nu toe nog vertraagd was, ten gevolge van eenige geschillen tusschen de hoven van Florence en St. James.

STADSNIJWS.

In de 217de Staats-Loterij, zijn in de 3e Klasse bij de 1e Frekking prijzen van f 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 14170 f 25000, N°. 8874 f 5000, N°. 11906 f 2500, N°. 18520 f 1250, N°. 13528, 10676 en 11666 ieder f 1000.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Juni.

BEVALLEN (27 Mei): A. Lindenhovius, geb. Schreuder, Z. (29 Mei): A. Arndts, geb. Hassing, Z. — (30 Mei): G. K. Dijk, geb. Bakker, Z. — S. A. van Hemert, geb. Brues, Z. (31 Mei): J. M. Rolff, geb. Lammens, Z. — (1 Juni): J. M. van Coeverden, geb. Jager, Z. OVERLEDEN (27 Mei): F. W. Kayser, 58 j.

HANDELSBERICHTEN.

AMSTERDAM, 2 Juni.

SUIKER-VEILING der Nederlandsche Handelmaatschappij. Te AMSTERDAM, op Donderdag den 8sten Juli 1852. 36,812 kranj en kan. Java Suiker, liggende te Amsterdam. 28,400 " " " dito " " Rotterdam. 12,604 " " " dito " " Rotterdam. 8,918 " " " dito " " Rotterdam. 4,791 " " " dito " " Rotterdam. De Notitiën met de veilconditiën zullen in tijds worden uitgegeven.

Door de Nederlandsche Handelmaatschappij zal worden geveild:

Te ROTTERDAM, op Woensdag 4 Augustus 1852. 66,756 blokken Banca Tin, liggende te Rotterdam. 75,826 " " " " " Amsterdam. Bij Kwelingen van ca. 1000 Blokken, met eenen stilstand tot 1853 medio Juli.

Geene Gouvernements-veilingen in Indië en geenen uitvoer van dit Metaal naar China 10,000 pikols te boven gaande. De Directie behoudt zich voor bij tijdige aanvoer de veiling te vermeerderen met 15,000 blokken.

De oude voortraad op Cedula bedraagt 11,357 bl. te Amsterdam. " " " " " 3,216 " " Rotterdam.

ROTTERDAM, 1 Juni. Heden zijn uit de eerste hand afgedaan 18 koppen Thee, Pecco Souchon, merk *And*, opgehouden in de veiling van 7 April II., tot geheel ge-houden prijs.

Heden zijn alhier verkocht 48 vaten Maryland Tabak, per Leida en 10 v. Kentucky Dito per Cebu.

GRAANMARKT.

ROTTERDAM, 1 Juni. Tarwe. 104, 186/2 a M. dwe

